

Kız ve Küçük Midilli

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Midilli

Aysel Banu YAVUZAL

Her sabah Mia sarı yağmur çizmelerini giyip sokağının sonundaki çiftliğe koşardı. Kırmızı beyaz çizgili gömleğinin üstüne mavi tulum giyerdi ve koşarken iki kısa örgüsü zıplardı. Çiftlikte tavuklar, bir inek ve bir küçük midilli vardı. Mia en çok midilliyi severdi. Onun arkadaşı olmak istiyordu.

Midilli küçük ve tombuldu, yaklaşık Mia'nın beli kadar yüksekti. Tüyleri kaymak rengindeydi, yelesi ve kuyruğu keten sarısıydı. Hareket ettiğinde çınlayan küçük pirinç bir çingırağı olan kırmızı bir başlık takıyordu. Sağ ön bacağına beyaz bir çorap vardı. Mia yaklaşıncı midilli geri çekildi ve koyu, dost bakışlı gözleriyle onu izledi.

Mia her gün midilliye bakmaya karar verdi. Ona taze saman verdi ve ahırını temizledi, ta ki samanlar yumuşak ve tatlı kokana kadar. Su kovalarını doldurdu ve kaymak rengi tüylerini yavaş, nazik hareketlerle fırçaladı. "İşte böyle, küçüğüm," diye fısıldadı. Midilli onu köşeden izledi, kulakları küçük bayraklar gibi ileri geri oynuyordu.

Başta midilli utangaçtı. Mia elini uzatınca geri çekildi ve kulakları geriye gitti. Mia onun peşinden koşmadı. Büyükbabasının ona söylediklerini hatırladı: "Bir midillinin kulakları sana nasıl hissettiğini anlatır." Bu yüzden hareketsiz durdu ve izledi. Kulakları geriye gitmişti ve başı yüksekti. Bu, endişeli olduğu anlamına geliyordu. Bekledi.

Ertesi gün Mia tekrar denedi. Yavaş hareket etti ve yumuşak konuştu. "Sorun yok," dedi. "Sadece seni fırçalamak istiyorum." Midillinin kulakları öne, sonra geriye gitti. Ona doğru küçük bir adım attı, sonra durdu. Mia elini uzattı ve koklamasına izin verdi. Yumuşak burnu parmaklarını gıdıkladı. Geri çekilmedi.

Mia midillinin beden dilini okumayı öğrendi. Kulakları geriye gittiğinde endişeliydi, bu yüzden ona alan verdi. Başı aşağıda ve gözleri yumuşaksa sakindi, bu yüzden yaklaştı. Kuyruğunu sallaması kızgın olduğu, ön bacağını kaldırması meraklı olduğu anlamına geliyordu. Her gün izledi ve dinledi.

Bir sabah Mia yumuşak bir fırça ve bir kova su getirdi. Onları yere koydu ve midillinin ona gelmesini bekledi. Yavaşça yürüdü, pirinç çingırağı çınılıyordu. Başı aşağıdaydı ve kulakları rahattı. Mia gülümsedi. "Bugün sakın görünüyorsun," dedi. Kaymak rengi tüylerini nazik ellerle fırçalamaya başladı ve midilli hareketsiz durdu.

Midilli çiftlikte Mia'nın peşinden gelmeye başladı. Saman taşıdığında arkasından yürüdü. Ahırını temizlediğinde başını kapının üstünden uzattı. Koyu gözleri onu her yerde izledi. Mia güldü. "Sen benim küçük gölgemsin," dedi. Midilli sanki anlamış gibi yumuşakça kişnedi. Keten sarısı yelesi gözlerinin üstüne düştü.

Mia midilliye bir yularla birlikte yürümei öğretmek istedi. İpi kırmızı başlığına taktı ve yavaşça yürüdü. Midilli birkaç adım attı, sonra durdu ve kulaklarını geriye yatırdı. Mia da durdu. "Çok mu hızlı?" diye sordu. Kulakları öne gelip başı aşağı inene kadar bekledi. Sonra yürümeye devam etti ve midilli onu izledi.

Bazı günler midilli gergin hissederdi. Gürültülü bir kamyon gürültüyle geçtiğinde kulakları geriye gitti ve başı yukarı fırladı. Mia ipi çekmedi. Hareketsiz durdu ve alçak, yumuşak bir sesle konuştu. "Sorun yok," dedi. "Ben buradayım." Yavaşça midillinin başı aşağı indi ve kulakları gevşedi. Ona doğru bir adım attı ve omzuna yumuşakça dokundu.

Bir öğleden sonra Mia midillinin ahırında bir saman balyasına oturdu. Midilli yanında durdu, başı aşağıda ve kulakları yumuşaktı. Mia boynunu okşadı ve ona gününü anlattı. Midilli koyu gözleri yarı kapalı dinledi. Sonra yumuşak burnunu omzuna dayadı. Mia kendini sıcak ve mutlu hissetti. Ona güveniyordu.

O günden sonra midilli Mia'nın geri çekilmeden yaklaşmasına izin verdi. Onu fırçalarken ve tırnaklarını temizlerken sessizce durdu. Onu otağa kadar izledi ve Mia eve giderken kapının yanında bekledi. Mia'nın nazik bakımı özel bir şey oluşturmuştu. "Sen benim arkadaşısın," diye fısıldadı. Midillinin pirinç çingırağı sanki onaylarcasına yumuşakça çınladı.

Mia eve yürürken gülümsedi. Midillilerin kulaklarıyla, başlarıyla ve kuyruklarıyla konuştuğunu öğrenmişti. Nazik ellerin ve sakın bir sesin kelimelerden daha fazlasını söyleyebildiğini öğrenmişti. Ve güvenin, her gün özen gösterdiğinde bir bahçe gibi yavaşça büyüdüğünü öğrenmişti. Küçük midilli ona tüm bunları öğretmişti.

Ertesi sabah Mia sarı çizmeleriyle çiftliğe koştu. Midilli kapıda bekliyordu, kulakları öne doğru ve başı aşağıdaydı. Onu görünce kişnedi. Mia kollarını boynuna doladı ve onun sıcak, saman kokulu kokusunu içine çekti. "Günaydın, küçüğüm," dedi. Midilli örgülerine burnunu sürttü ve çingırağı çınladı.

Artık Mia ve midilli en iyi arkadaşlar. Hâlâ onu besliyor, tüylerini fırçalıyor ve ahırını temizliyor. Ama artık midilli ipsisiz yanında yürüyor ve onu her yerde izliyor. Kulakları geriye gittiğinde bir an ihtiyacı olduğunu biliyor. Başı aşağıda olduğunda sakın olduğunu biliyor. Beden dilini bir hikâye gibi okuyor ve midilli ona tamamen güveniyor.

Mia nazik bakımın güven oluşturduğunu öğrendi. İzlemenin ve dinlemenin yapmak kadar önemli olduğunu öğrendi. Küçük midilli ona yavaş hareket ettiğinde ve nazik eller kullandığında dostluğun büyüdüğünü öğretti. Her gün gülümsüyor çünkü nazik bakımı gerçek bir arkadaş kazandırmıştır. Midilli de kendi midilli usulünce, yumuşak kulaklarla ve aşağıda bir başla gülümsüyor.